

Arjan vn Rooijen

Plafondliften –
verhaal 1

“Geen zware neklachten meer”

Ilona Beerens is leerling-verzorgende IG bij SVRZ, een aanbieder van ouderenzorg in Zeeland. Doordat ze op de long stay-afdeling somatiek met de nieuwe plafondlift zorg verleent, heeft Ilona veel minder last van haar nek.

Ilona en enkele collega's deden onlangs mee aan een onderzoek naar het gebruik van plafondliften. In tegenstelling tot andere passieve liften staat deze lift niet op wieltjes, maar hangt aan het plafond. De cliënt wordt niet gereden, maar wordt verplaatst via rails, die aan het plafond/wand zijn bevestigd. En dat bevalt zowel de cliënten als Ilona uitstekend.

Broodnodig

“Maar liefst vijf van de acht cliënten op mijn afdeling moeten passief geholpen worden”, zegt Ilona. “Dat is best veel, vergeleken met andere afdelingen op onze locatie. Kun je je voorstellen hoeveel je dan met liften in de weer bent?”

Veel cliënten op Ilona's afdeling zijn halfzijdig verlamd, hebben een infarct gehad of hebben een heup gebroken. Die hebben intensievere zorg nodig dan op andere afdelingen. “We moeten hen helpen bij elke handeling. Daarvoor is de plafondlift een uitkomst. Ook voor de cliënten.”

Even wennen

De overstap van de oude passieve lift naar de plafondlift was eerst nog even wennen, vertelt Ilona: “In de eerste plaats voor ons, zorgmedewerkers. De oude lift had duidelijke standen: liggen, zitten en nog iets rechtop. Deze lift werkt met kleuren: geel voor meer hangen en rood voor meer zitten. Dat was even zoeken: ‘doe ik het goed? Zit de cliënt comfortabel genoeg?’.

Meer rust en ruimte

De cliënten waren gelukkig direct enthousiast. En met een begrijpelijke reden, verklaart Ilona: “Ik kan deze lift in mijn eentje bedienen. Er hoeft daardoor geen tweede zorgmedewerker aan te pas te komen. Dat geeft de cliënt meer rust. Minder drukte in de

kamer.”

Minder neklachten

De belangrijkste winst ziet Ilona echter in de afgenomen belasting van haar eigen lijf en leden. De oude lift vroeg veel van de medewerkers. Ilona merkte dat vooral aan haar nek. “Ik heb best veel neklachten”, zegt ze. “Dit beroep is lichamelijk gewoon zwaar. En ik weet dat je sommige bewegingen beter niet kunt maken. Maar als je die cliënt daar hulpeloos ziet hangen, dan wil je soms gewoon opschieten. En dan maak je wel eens ondoordachte keuzes. Doordat je nu zelf de lift niet hoeft te duwen, zijn de transfers minder belastend. Ik merkte het meteen aan mijn nek. Zo houd ik het werken in de zorg denk ik veel langer vol.”